

La llum del sol i el blau de la mar fets novel·la

NARRATIVA

JOSEP MANUEL MARTÍNEZ POLO

Carles Cortés, *Marta dibuixa ponts*. Brosquil Edicions. València, 2003.

Aquesta és la segona novel·la que publica Carles Cortés (Alcoi, 1968). L'any 2001 va ser l'any de *Veü de dona* (premi 25 d'Abril de la vila de Benissa) en què donava veu a l'Eva, una anciana de 80 anys que, a través d'un llarg monòleg, ens explicava tota la seua vida. Dos anys després, amb *Marta dibuixa ponts* (premi de narrativa ciutat de Sagunt 2003) aconsegueix, amb la veu de Marta, fer un retrat del grup generacional de l'autor, amb la llum del sol i el blau de la mar mediterrània emmarcant tota l'acció.

Tot comença quan la Marta torna definitivament a Alacant, després de dotze anys a Nàpols. Amb els records de l'àvia reconstruirà el seu passat, l'adolescència i, en definitiva, la seua memòria. Però, atenció, com diu al pròleg Maria-Antònia Oliver, *Marta dibuixa ponts* no és una novel·la d'àvies. És una història molt més complexa, que passa a Alacant i a Nàpols, i és una història viscuda -i vista i sentida i patida i gaudida- per la Marta, però també pels seus amics i pels seus amants.

Es tracta d'una novel·la de passions, adulta, amb uns personatges molt rics que ens conviden a endinsar-nos en la seua història. Una història que, en paraules de l'autor, intenta produir sentiments en el lector. Carles Cortés vol que aquells que passen pel llibre s'enamoren, ploren, s'indignen, tinguen por i alegria al mateix temps que ho fan els protagonistes: Gladys, Dolors, Fabrizio, Riccardo, Sor Mercede, Catherine, Elena i, esclar, Marta. Aquest objectiu l'aconsegueix, a més, amb el valor afegit de redescobrir-nos les imatges més belles de dues ciutats invadides per l'asfalt.